

En viktig skillnad

Traditionellt (för den som har konsonantlängden i ryggmärgen)

Vila – villa mata - matta

Andraspråksanpassad markering (för den som har endast vokallängd, eller endast konsonantlängd, eller ingen längddistinktion i förstaspråket).

Vila – villa mata – matta

Hur kan det vara viktigt?

- Svenska har otvivelaktigt en växling mellan vokal- och konsonantlängd; lång vokal följs av kort konsonant – kort vokal följs av lång konsonant.
- Det finns flera ljud som är korta i de 4 orden; *m*, *v*, andra *a*:et, *l* i *vila*, *t* i *mata* – varför peka ut en stackars kort vokal?
- Med svenskt, norskt, isländskt eller italienskt modersmål uttalar man troligen automatiskt lång konsonant efter kort vokal och vice versa. Med andra modersmål finns ingen sådan automatik. Rätt markering påminner inläraren.
- Konsonantlängden hjälper lyssnaren att avgöra vilket av orden han/hon hör.
- Konsonantlängden hjälper till att förlänga en betonad stavelse med kort vokal, så att det svenska örat hör att den stavelsen är betonad.

Man ska väl påminnas om att lång och kort vokal har olika klang?

- Kanske det, men varaktigheten hos ljuden spelar med största säkerhet mycket större roll för att man ska göra sig förstådd.
- Den typiska skillnaden mellan lång och kort vokalallofon gäller främst *a* och *u*, men tänk efter hur de låter i finlandssvenska och vissa andra dialekter. Kanske är det värre när många andraspråkselever blandar *a* och *å* bara för att de ska efterlikna det "mörka" långa *a*-ljudet till varje pris...